

Podmínky kanonizace

1. **Pozice o ctnostech** – jakési shrnutí života kandidáta na kanonizaci
2. **Pozice o zázraku ke kanonizaci** –
 - a) Nemoc musí být smrtelná.
 - b) Musí být ve svém posledním stádiu.
 - c) Použité léky nebyly schopny nemocného uzdravit.
 - d) Uzdravení musí být okamžité.
 - e) Uzdravení musí být dokonalé a úplné.
 - f) Nesmí mu předcházet ulehčení.
 - g) Uzdravení musí být stabilní a trvalé.

De Servorum Dei Beatificatione et Beatorum Canonizatione, Bologna 1734¹

Pozice o zázraku ke kanonizaci Anežky České

• Zázrak

Perfektní a trvalé uzdravení pana Karla Reisingera z prudkého zánětu žlučníku a jater s těžkým septickým průběhem a s komplikacemi zánětu pohrudnice s oboustrannými průšnicemi. (Praha, listopad 1941)

• Diagnóza stanovena v Praze 21.10.1941 Dr Vladimírem Markem

• 5.12.1941 MUDR Havránek uvádí : „ Nastalo nevysvětlitelné zlepšení a pacient byl propuštěn do domácí péče“

• Vyjádření zdravotní sestry Františky Stuchlíkové o nemoci a zázračném uzdravení :

„ Mohu jenom potvrdit beznadějný zdravotní stav nemocného. Opakovali to všichni ošetřující lékaři. Čekalo se na smrt. Mohu však také potvrdit, že jeho manželka začala prosit o pomoc blahoslavenou Anežku a že její modlitby byly vyslyšeny a nastalo náhlé zlepšení.“

• Svědectví paní Růženy Reisingerové, manželky nemocného: „Šla jsem k umírajícímu, položila mu obrázek svěťce, požehnaný v kostele sv. Ludmily, na srdce, a na chodbě jsem poklekla a začala jsem se modlit doporučenou nověnu. Říkali mi potom, že nastalo zlepšení, a opravdu, poslední den nověny mi pustili manžela. Ošetřující lékař pan doktor Štancl mi doslova řekl: »Z choroby nezbylo nic, je to zázrak!«²

¹ Němec K., Zázraky ke kanonizaci českých světců, Praha 2009, s. 7

² Tamtéž, s. 15-17

Pozice o zázraku ke kanonizaci Zdislavy z Lemberka

· Zázrak

Náhlé a trvalé uzdravení Františka Straky po zástavě srdeční činnosti, u něhož ani 2hod 30min trvající resuscitace nepřivodila návrat základních životních funkcí.(Brno 19.9.1989)

· Stanovisko k resuscitaci odborné lékařky pro anestezii a resuscitaci Marie Gronátové:

„ Přes maximální péči celého týmu odborníků a pečlivě řízenou medikaci zůstává skutečností, že teprve téměř po 3 hodinách neodkladné resuscitace se objevuje měřitelný tep a krevní tlak, když krátce před tím z klinického nálezu neurolog a internista diagnostikovali smrt mozku. Přesto se v resuscitaci pokračovalo dále na žádost manželky. Za lékařsky nevysvětlitelné a zázračné je nutno považovat, že nastala úprava všech mozkových funkcí ad integrum.“

· Svědectví Jitky Strakové, zdravotní sestry, manželky uzdraveného:

...Celá rodina i přátelé byli přesvědčeni, že jeho uzdravení musel být zázrak. Její přítelkyně, zdravotní sestra Stanislava, jí řekla, že se i s jinými modlila. Aby se na přímlovu blahoslavené Zdislavy její manžel uzdravil.

· Svědectví sester dominikánek o vzývání blahoslavené Zdislavy:

... Celá komunita se ihned sešla a začala se modlit nověnu k blahoslavené Zdislavě za jeho uzdravení. Modlitby končily invokací: » Ó Zdislavo, slyš! Ó Zdislavo, vyslyš! Ó Zdislavo, vypros nám , oč tě prosíme!«

Vyslyšení proseb mělo být také dalším důkazem svatosti blahoslavené...

Když přišla potom zpráva, že se těžce nemocný opravdu uzdravil, a on sám je potom navštívil, aby jim poděkoval, odhodlaly se tyto sestry podat o tom zprávu vícepostulátorovi.

K řeholním sestrám se připojili zaměstnanci i klienti Charitativního domova Moravec.³

³Němec K., Zázraky ke kanonizaci českých světců, Praha 2009, s.34 -37

Příloha č.2

Obr.1 – Darovací listina – Ves Rakšice darována ve prospěch Anežského kláštera

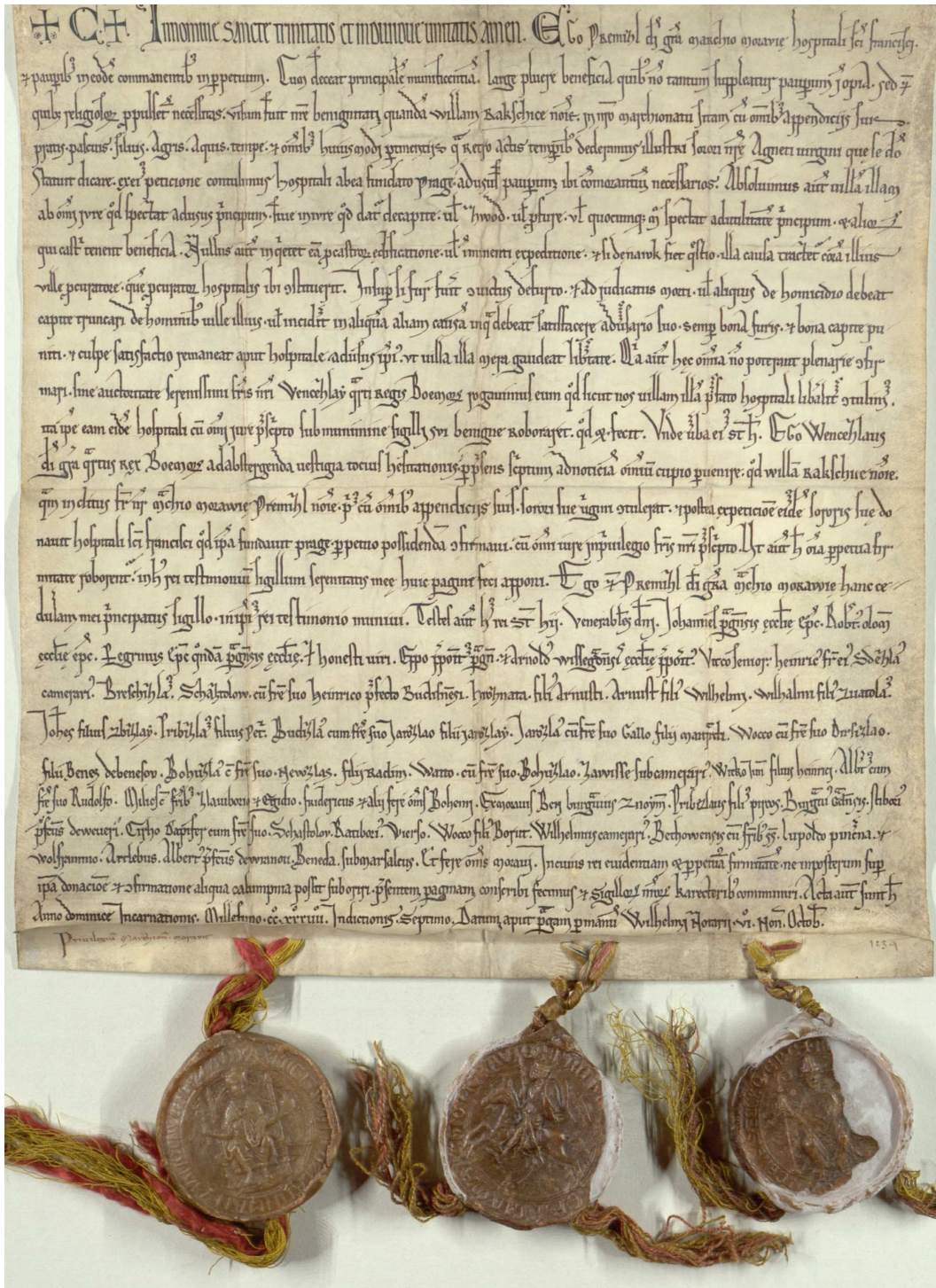

Foto 1

Obr. 2- Výsady, udělené králem Václavem I, špitálu křížovníků

Foto 2

Obr.- 3 Presbyterium Anežského kláštera

Foto 3

Obr. 4- Sv. Anežka Česká – sousoší J.V.Myslbeka na Václavském náměstí v Praze

Foto 4

Obr. 5 – Znak křížovníků s červenou hvězdou

Foto 5

Obr 6. Sv. Zdislava z Lemberka

Foto 6

Obr. 7 Perspektivní rekonstrukce lebky a podoby sv. Zdislavy z Lemberka

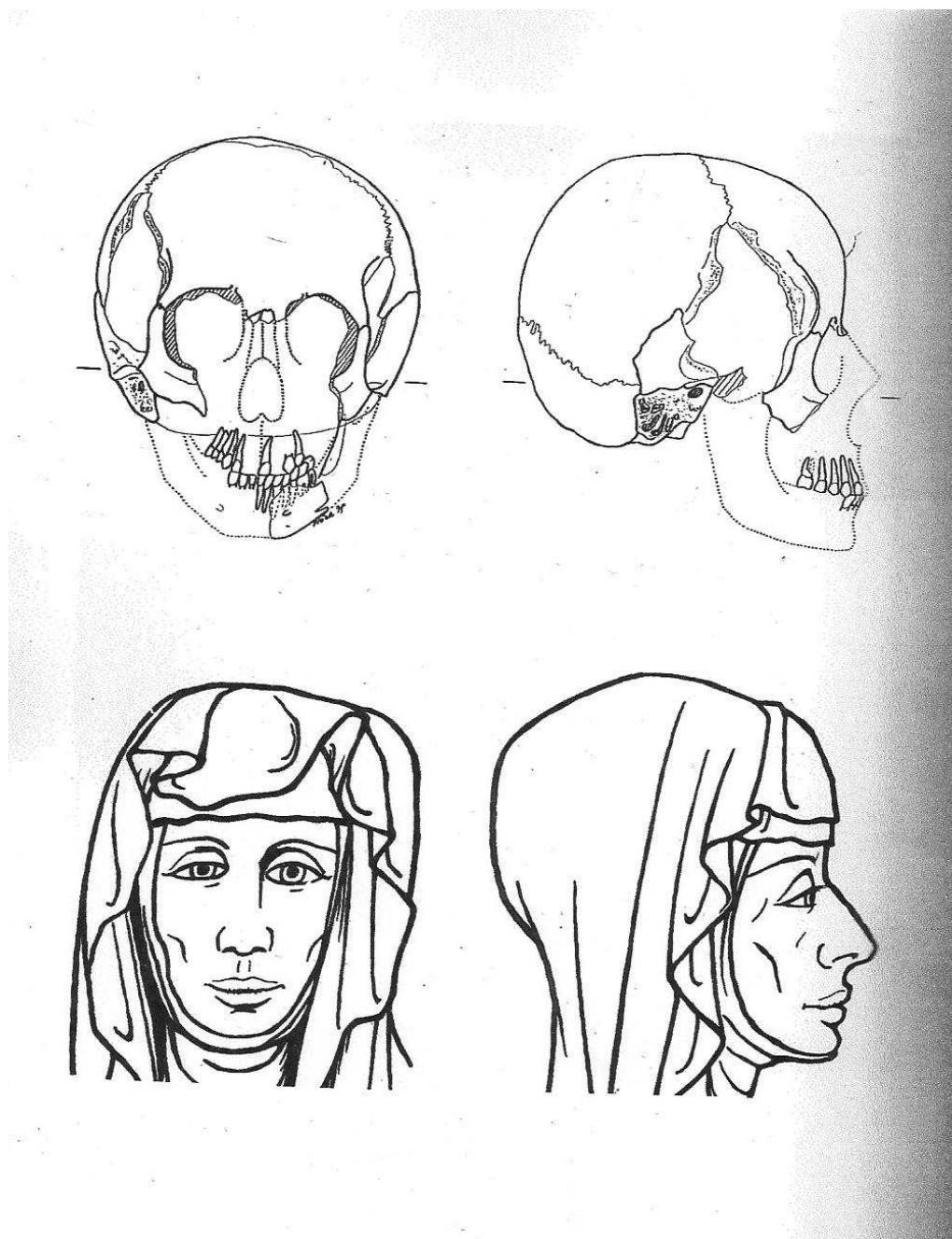

Foto 7

Příloha č.3

ŘEHOLE SVATÉ KLÁRY

I. kapitola

Ve jménu Páně

Způsob života Chudých sester

2750

1. Způsob života Chudých sester, jehož původcem je svatý František je tento: 2.
Zachovávat svaté evangelium našeho Pána Ježíše Krista životem v poslušnosti, bez vlastnictví a v čistotě.

2751

3. Klára, nehodná Kristova služebnice a nepatrná sazeňka nejblaženějšího Otce Františka, slibuje poslušnost a úctu panu papeži Inocencovi i jeho právoplatným nástupcům a římské církvi.

2752

4. Jako na počátku svého obrácení spolu se svými sestrami slíbila poslušnost blaženému Františkovi, slibuje, že ji neporušenou bude zachovávat i jeho nástupcům.

2753

5. Také ostatní sestry jsou zavázány poslouchat nástupce svatého Františka a sestru Kláru i abatyše po ní právoplatně zvolené.

II. kapitola

O vstupu sester do kláštera

2754

1. Přijde-li některá z Božího vnuknutí k nám s touhou přijmout tento způsob života, je abatyše povinna vyžádat si souhlas všech sester. Když bude většina sester souhlasit, může ji přijmout se svolením našeho kardinála-ochránce.

2755

2. Má-li abatyše za to, že ji může přijmout, má ji pečlivě přezkoušet nebo dát přezkoušet o katolické víře i o svátostech církve.

2756

3. Když tomu všemu věří a chce to věrně až do smrti vyznávat a pevně se toho držet, nemá-li manžela - a pokud ho má, on se svolením diecézního biskupa už vstoupil do některého řádu a složil slib čistoty - když jí nepřekáží ani pokročilý věk, nemoc nebo duševní nedostatečnost, aby tento život zachovávala, třeba jí pečlivě vysvětlit, co je základním cílem a smyslem našeho života.

2757

4. Když je ve všem způsobilá, ať se jí řekne slovo svatého evangelia, aby šla, prodala všechn svůj majetek a zařídila rozdat to chudým. Kdyby tak nemohla učinit, stačí její dobrá vůle.

2758

5. Abatyše i její sestry ať se však chrání starat se o její časné věci, aby s nimi mohla bez překážky naložit, jak jí Pán vnukne. Bude-li však žádat o radu, ať ji odkáže na bohabojné lidi s moudrým úsudkem, a podle jejich rady ať se chudým rozdá to, co má.

2759

6. Pak ať se jí ostříhají vlasy, odloží světské šaty a abatyše jí dá tři hábity a jeden plášť.

7. Od té chvíle už jí není dovoleno vyjít ven z kláštera bez rozumného, odůvodněného, zjevného a schváleného důvodu.

2760

8. Po uplynutí zkušebního roku ať je přijata pod poslušnost a slíbí, že bude navždy zachovávat náš způsob života a chudoby.

2761

9. Během zkušebního roku ať nedostane závoj.

10. Sestrám ať jsou dovoleny krátké pláště k ulehčení i usnadnění služeb a prací.

11. Abatyše má sestry obezřetně zaopatřovat oděvem podle potřeb osoby i podle místa a doby a chladnějších krajů, jak je to podle jejího mínění vhodné.

2762

12. Mladým dívkám, jež se přijmou do kláštera před dosažením potřebného věku, ať se ustříhnou vlasy; po odložení světského oděvu mohou být podle dobrozdání abatyše oblečeny do řeholního roucha.

13. Po dosažení potřebného věku ať jsou oblečeny po způsobu ostatních a složí sliby.

2763

14. Těmto i ostatním novickám ať abatyše s rozvahou stanoví z nejzkušenějších sester kláštera magistru, která ať je vzdělává ve svatém způsobu života i v počestných mravech přesně podle našeho způsobu života, jak jsme jej slíbily.

15. Uvedené předpisy třeba dodržovat i při zkoušce a přijímání sester sloužících mimo klášter.

16. Těmto sestrám je však dovoleno nosit obuv.

2764

17. Nikdo, kdo neslabil tento způsob života, nesmí u nás v klášteře bydlet.

2765

18. Pro lásku nejsvětějšího a milování nejhodnějšího Dítka, které v jeslích leželo, zavinuto do chudičkových plenek, i pro chudobu jeho nejsvětější Matky vroucně prosím, napomínám a povzbuzuji své sestry, aby vždy nosily chudičkový oděv.

III. kapitola**O posvátném oficiu, postu, zpovědi a o svatém přijímání****2766**

1. Sestry, které dovedou číst, ať slaví posvátné officium po způsobu Menších bratří. Proto mohou mít breviáře. Ať je recitují beze zpěvu.

2. Kdyby někdy některá z rozumného důvodu nemohla recitovat hodinky, může se místo nich modlit Otče náš jako ostatní sestry.

2767

3. Ty, které nedovedou číst, ať se modlí za jitřní 24 Otče náš, za ranní chvály 5, za první, třetí, šestou a devátou, za každou z těch hodin 7, za nešpory 12, za doplněk 7.

4. Ať se také modlí za zemřelé: k nešporám 7 Otče náš včetně Odpočinutí věčné, k jitřní 12.

5. Sestry, které dovedou číst, jsou povinny modlit se oficiem za zemřelé.

6. Za každou zemřelou sestru našeho kláštera ať se dále modlí 50 Otče náš.

2768

7. Sestry ať se postí v každý čas.

8. O Narození Páně se mohou dvakrát nasytit, ať připadne na kterýkoli den.

9. Mladé, slabé a mimo klášter pracující sestry mohou být podle úsudku abatyše těchto postů zproštěny.

10. V době zřejmé nouze však nejsou sestry vázány tělesným postem.

2769

11. S dovolením abatyše ať se zpovídají aspoň dvanáctkrát za rok.

12. Ať při zpovědi nemluví o jiných věcech než o těch, které se vztahují na vyznání a spásu duše.

2770

13. Ať přijímají sedmkrát za rok, a to: o Narození Páně, na Zelený čtvrtek, o Zmrtvýchvstání Páně, na Seslání Ducha svatého, o Nanebevzetí Panny Marie, na svátek svatého Františka a o Všech svatých.

2771

14. Kaplanovi je dovoleno slavit mši svatou uvnitř kláštera, aby mohl podávat svaté přijímání zdravým i nemocným sestrám.

IV. kapitola

O volbě a úřadu abatyše, o kapitule, o sestrách rádkyních a zastávajících úřad

2772

1. Při volbě abatyše jsou sestry povinny zachovávat kanonickou formu.

2773

2. Ať se včas postarají, aby byl přítomen generální nebo provinční ministr řádu Menších bratří, aby je při volbě povzbuzoval Božím slovem k pevné svornosti i ke společnému blahu.

2774

3. Volena má být jen sestra se sliby. Kdyby však byla zvolena nebo jinak ustanovena sestra, která nesložila sliby, ať jí není prokazována poslušnost, dokud nesložila sliby na náš způsob chudoby.

4. Po smrti abatyše ať se zvolí jiná.

2775

5. Kdyby někdy všechny sestry jasně poznaly, že abatyše na svou službu a zajištění společného dobra sester nestačí, jsou sestry povinny předepsanou formou co nejrychleji zvolit si jinou za svou abatyši a matku.

2776

6. Zvolená ať uváží, jaké břímě na sebe vzala a komu bude muset vydávat počet ze stádce sobě svěřeného.

7. Má se také snažit, aby vynikala spíše ctnostmi a svatým životem než úřadem, aby sestry podníceny jejím příkladem poslouchaly ji spíše z lásky než z bázně.

2777

8. Ať se neváže osobními přátelstvími, aby společenství nedávala pohoršení, kdyby některým prokazovala větší lásku než ostatním.

2778

9. Ať těší zarmoucené; ať je také posledním útočištěm skleslým, aby nenabývalo u slabých převahu zlo malomyslnosti, kdyby u ní nenalézaly léky spásy.

2779

10. Ve všech věcech ať zachovává společný život, především v kostele, ložnici, refektáři, na ošetřovně i při obědě. Vikářka je povinna toto vše zachovávat stejným způsobem.

2780

11. Abatyše je povinna aspoň jednou týdně svolávat své sestry ke kapitule.

12. Tam se mají abatyše i sestry pokorně vyznávat z běžných i veřejných provinění a nedbalostí.

13. Tam se také má radit se všemi sestrami o tom, co je třeba udělat na prospěch a k dobru kláštera, neboť Pán často nepatrnému zjevuje, co je lepší.

2781

14. Klášter se nemá vážně zadlužovat bez obecného souhlasu sester a bez zjevné nutnosti, a je-li to třeba, pak jen prostřednictvím prokurátora.

15. Ať abatyše ani sestry neberou do úschovy v klášteře nějaké cenné věci, kdyby jim je někdo chtěl svěřit. Často z toho totiž vznikají neshody a pohoršení.

2782

16. Aby se zachovala jednota vzájemné lásky a pokoje, ať se sestry zastávající úřady v klášteře volí společným souhlasem všech sester.

17. Stejně ať se volí aspoň osm sester, které mají moudrý úsudek. Abatyše pak je povinna vždy slyšet jejich radu ve všem, co se týká našeho způsobu života.

18. Kdyby se to někdy sestram zdálo užitečné a prospěšné, mohou a také mají odvolat sestry zastávající úřady a sestry rádkyně (diskrétky) a místo nich zvolit jiné.

V. kapitola**O mlčení, hovorně a mříži****2783**

1. S výjimkou sester sloužících mimo klášter ať sestry zachovávají mlčení od doplňku po třetí hodinku.

2. Stále ať také mlčení zachovávají v kostele, v ložnici a v refektáři, zde však jen při jídle.

3. Jen v ošetřovně je sestřám vždy dovoleno s mírou mluvit, pokud to slouží zotavení nemocných a péči o ně.

4. Vždy a všude si však mohou stručně a tiše sdělovat, co je třeba.

2784

5. Bez dovolení abatyše nebo vikářky není sestřám dovoleno chodit do hovorny nebo k mříži.

6. Kterým bylo dáno dovolení, ať tam nemluví, leč v přítomnosti dvou sester, které je slyší.

2785

7. Jít ke mříži ať si nedovolí, nejsou-li tam přítomny aspoň tři sestry z oněch osmi zvolených rádkyň určené abatyší nebo vikářkou.

8. I abatyše a vikářka jsou povinny zachovávat tento způsob hovorů.

9. Hovory u mříže ať jsou povolovány zřídka, u formy vůbec ne.

10. Tato mříž ať je zevnitř zakryta látkou, která se může odhrnout jen když se káže Boží slovo nebo když některá sestra s někým mluví.

11. Mříž má mít také dřevěná dvířka se dvěma různými pevnými železnými zámky, a mají se v noci zamykat dvěma klíči, z nichž jeden má abatyše, druhý sakristánka. Dvířka ať jsou stále zamčena s výjimkou bohoslužeb a výše uvedených důvodů.

12. Za žádných okolností nesmí sestra s někým mluvit u mříže před východem slunce nebo po jeho západu.

2786

13. V hovorně ať je vždy na vnitřní straně záclona, která se nesmí z žádného důvodu odhrnout.

14. Během martinského nebo velkého postu ať v hovorně žádná nemluví leč s knězem, aby se zpovídala, nebo z jiné zřejmé potřeby. Rozhodnutí o tom přísluší abatyši nebo její vikářce.

VI. kapitola

Přísliby blaženého Františka a o slibu chudoby

2787

1. Když se nejvyššímu nebeskému Otci zalíbilo osvitit mou duši svou milostí, abych po příkladu a učení našeho blaženého Otce svatého Františka konala pokání, dobrovolně jsem mu brzy po svém obrácení spolu se svými sestrami slíbila poslušnost.

2788

2. Když blažený Otec poznal, že se nebojíme ani nejpřísnější chudoby, ani námah, svízeli a ponižování, ani opovrhování světem - naopak, že to pokládáme za velikou radost, s otcovskou láskou nám napsal, jak má vypadat náš život: »Protože jste se z vnuknutí Božího staly dcerami a služebnicemi nejvyššího Krále, nebeského Otce, a zasnoubily se Duchu svatému tím, že jste si zvolily život dokonalosti podle svatého evangelia, chci a za sebe i své bratry slibuji, že se o vás budu starat stejně láskyplně jako o ně a věnovat vám zvláštní pozornost.«

2789

A toto, dokud žil, věrně zachovával a chtěl, aby to i bratři vždycky zachovávali.

2790

3. A abychom se ani my, ani ty sestry, které přijdou po nás, neuchylovaly od přesvaté chudoby, kterou jsme slíbily, napsal nám opět krátce před smrtí tuto poslední vůli:

»Já, maličký bratr František, chci následovat život a chudobu našeho nejvyššího Pána Ježíše Krista i jeho nejsvětější Matky a chci v ní vytrvat až do konce. A prosím vás, moje paní, a radím vám, abyste v této chudobě stále žily přesvatým životem. A chraňte se velmi bedlivě, abyste se něčím poučováním nebo radou nikdy od ní neodvrátily.«

2791

4. A jako jsem se já se svými sestrami vždy pečlivě snažila zachovávat svatou chudobu, kterou jsme Pánu Bohu a blaženému Františkovi slíbily, tak jsou abatyše, jako moje nástupkyně v úřadě, i všechny sestry povinny zachovávat ji neporušenou až do konce.

5. Tak totiž, že nebudou přijímat ani mít majetek, vlastnictví ani cokoli jiného, co by se majetkem dalo nazvat, a to ani osobně ani prostřednictvím jiného.

6. S výjimkou tolika půdy, která je třeba k postačující obživě v odloučenosti kláštera - a tato půda se bude vzdělávat jen jako zahrada pro vlastní potřeby kláštera.

VII. kapitola

O způsobu práce

2792

1. Sestry, kterým dal Bůh milost, že mohou pracovat, ať po třetí hodině svědomitě a oddaně pracují. Ať se zaměstnávají prací počestnou a pro společenství užitečnou.

2793

2. Ať pracují tak, aby přemohly zahálku, nepřítel duše, ale neunášely ducha svaté modlitby a oddanosti, jemuž mají všechny ostatní časné věci sloužit.

3. Ruční práci ať přiděluje abatyše nebo vikářka vždy na kapitule v přítomnosti všech sester.

4. Na kapitule ať se také připomíná, když někdo pošle nějakou almužnu pro potřeby sester, aby se společně za něj modlily.

2794

5. Po poradě s rádkyněmi má abatyše nebo její vikářka všecko rozdělovat k užítku všech.

VIII. kapitola

Že si sestry nemají nic přivlastňovat, o sbírání almužny a o nemocných sestrách

2795

1. Sestry ať si nepřivlastňují žádný majetek: ani dům, ani místo, ani jinou věc. Ať Pánu na tomto světě slouží v pokoře a chudobě jako cizinci a poutníci a ať jdou plny důvěry po almužně.

2. A nemají se kvůli tomu stydět, neboť i Pán se pro nás na tomto světě stal chudým: to je ta vznešenost nejvyšší chudoby, která vás, mé vroucně milované sestry, ustanovila dědičkami a královnami nebe, která vás učinila chudé majetkem, ale ušlechtilé ctnostmi. Ona je vaším dědičným údělem, který vám pomůže do země živých. Na ní lpěte, mé vroucně milované sestry, celou svou duší a pro jméno našeho Pána Ježíše Krista a jeho nejsvětější Matky vždy se snažte, abyste pod nebem nic nevlastnily.

2796

3. Žádné sestře se nedovoluje, aby bez dovolení abatyše odesílala dopisy, něco přijímala nebo dávala mimo klášter.

4. Ať nemá nic, co by jí nedala nebo nedovolila abatyše.

5. Když některé sestře její příbuzní nebo jiní lidé něco pošlou, má abatyše dovolit, aby to dotyčná dostala. Když to ta sestra potřebuje, může to použít, jinak to má v lásce dát potřebné sestře.

6. Kdyby jí poslali peníze, má jí abatyše po poradě s rádkyněmi sama zaopatřit to, co potřebuje.

2797

7. Abatyše je přísně povinna sama nebo prostřednictvím jiných sester zjistit, co při onemocnění potřebují, ať už rady, pokrmy a ostatní potřebné věci, a podle místních možností to láskyplně a dobrotivě opatřovat.

8. Neboť všechny sestry jsou povinny o nemocné sestry tak pečovat a jim sloužit, jak by si přály, aby se jim sloužilo, kdyby byly nemocné.

2798

9. S důvěrou ať jedna sestra druhé sděluje, co potřebuje. Když matka svou dceru podle těla miluje a o ni pečuje, oč větší musí být péče, kterou v lásce prokazuje sestra své duchovní sestře.

2799

10. Nemocné mohou mít slamníky a pod hlavou péřovou podušku; ty, které potřebují vlněné ponožky a polštáře, mohou je používat.

11. Když přichází do kláštera navštívit nemocné sestry a mluví s nimi, může jim každá krátce odpovědět několik povzbuzujících slov.

2800

12. Jiné sestry ať nemluví s lidmi, kteří vešli do kláštera, i když dostaly dovolení, leč v přítomnosti dvou rádkyň, určených od abatyše či vikářky, které by to slyšely.

13. Abatyše a vikářka jsou vázány samy tato ustanovení zachovávat ve svých rozhovorech s návštěvníky.

IX. kapitola

O pokání, které třeba uložit sestrám hřešícím, a o sestrách sloužících mimo klášter

2801

1. Kdyby některá sestra z podněcování zlého ducha těžce zhřešila proti slíbené řeholi a po dvojím nebo trojím napomenutí abatyší nebo jinými sestrami se nepolepšila, ať v refektáři sama přede všemi sestrami požívá na zemi jen chleba a vodu, a to tak dlouho, dokud bude zatvrzelá. Kdyby abatyše pokládala za nutné, může ji stihnout ještě těžším trestem.

2. Dokud zůstává zatvrzelá, ať se za ni sestry modlí, aby ji Pán osvítil a pohnul k pokání.

2802

3. Abatyše i sestry ať se chrání hněvu a rozčilení pro hřích, jehož se některá sestra dopustila, protože hněv a rozčilení překážejí jim i druhým v lásce.

2803

4. Kdyby se stalo - což nedej Bůh - že by mezi dvěma sestrami ať slovem či znamením došlo k rozčilení nebo pohoršení, ať ta, která byla toho příčinou, dříve než Pánu ponese oběť modlitby, druhou na kolenou pokorně prosí za odpuštění a také ji upřímně poprosí, aby se za ni přimluvila o odpuštění u Pána.

5. Druhá sestra pak, pamětliva slov Páně: »Neodpustíte-li vy ze srdce, ani váš nebeský Otec vám neodpustí«, ať sestře urážku velkomyslně odpustí.

2804

6. Sestry, které slouží mimo klášter, ať venku nemeškají dlouho mimo vážný důvod.

7. Mají se tam ušlechtilě chovat a zbytečně nemluvit, aby všechny, kteří se s nimi sejdou, svým příkladem povzbuzovaly k dobrému.

8. A ať se dobře chrání, aby s někým neměly podezřelé vztahy nebo schůzky.

9. Ať též nepřijímají kmotrovství mužům ani ženám, aby kvůli tomu nevznikaly nedobré řeči nebo mrzutosti.

2805

10. A ať do kláštera nenosí zprávy o tom, co se děje venku.

11. O tom, co se v klášteře mluví nebo děje, nesmějí mluvit mimo klášter nic, co by mohlo působit pohoršení.

12. Kdyby v těchto dvou věcech některá sestra z prostoty pochybila, ať jí abatyše moudře a shovívavě uloží pokání. Kdyby však tak učinila ze zlovyku, ať jí abatyše po poradě s rádkyněmi uloží pokání podle míry provinění.

X. kapitola

O napomínání a napravování sester

2806

1. Abatyše ať své sestry napomíná, navštěvuje a v pokoře a lásce napravuje, aniž by jim nařizovala něco, co by bylo proti jejich svědomí nebo řeholi, kterou jsme slíbily.

2807

2. Podřízené sestry pak ať uváží, že se z lásky k Bohu zřekly vlastní vůle. Proto je jejich přísnou povinností, aby svým abatyším prokazovaly poslušnost ve všem, co Pánu slíbily zachovávat a co není proti svědomí a našim slibům.

2808

3. Abatyše ať se k nim chová s tak srdečnou láskou, aby s ní mohly mluvit a zacházet jako paní se svou služebnicí. Neboť tak tomu má být: abatyše ať je služebnicí všech sester.

2809

4. Napomínám a povzbuzuji sestry v Pánu Ježíši Kristu, aby se varovaly jakékoli pýchy, marné slávy, závisti, chamtivosti, světských starostí a zájmů, nactiutrhání, reptání, rozbrojů a roztržek.

2810

5. Vždy ať zachovávají jednotu vzájemné lásky, která je poutem dokonalosti.

2811

6. A které nejsou vzdělané, necht' o to neusilují.

7. Spíš ať se snaží o to, po čem mají především toužit, totiž aby měly Ducha Páně a ten aby v nich svatě působil, aby se k němu modlily s čistým srdcem, zachovávaly pokoru a trpělivost v protivenstvích a nemoci. Ať milují ty, kdo nás pronásledují, tupí a obviňují, neboť praví Pán: »Blahoslavení, kdo trpí příkoří pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království. A kdo vytrvá až do konce, bude spasen.«

XI. kapitola

O zachovávání klauzury

2812

1. Vrátná ať je vyrovnaná, mlčenlivá a přiměřeného věku. Ve dne ať se zdržuje v otevřené cele bez dveří.
2. Ať má vhodnou pomocnici, která ji podle potřeby ve všem zastupuje.

2813

3. Brána ať je opatřena dvěma různými pevnými zámky, vyhlídkou a mřížovím.
4. Hlavně v noci ať je uzavřena oběma klíči, z nichž jeden má vrátná a druhý abatyše.
5. Ve dne ať není nikdy ponechána bez dozoru a ať je zamčena.
6. Vrátné ať pečují o to, aby brána nikdy nezůstala otevřena, leda z vážného důvodu na nejnnutnější dobu.
7. Ať se neotvírá nikomu, kdo by chtěl vstoupit, pokud nemá dovolení od pana papeže nebo od našeho pana kardinála.

2814

8. Před východem slunce ať nikomu nedovolují do kláštera vstoupit, ani po jeho západu v něm zůstat, mimo závažný, rozumný a nutný důvod.
9. Když bylo biskupovi kvůli požehnání abatyše, zasvěcení některé sestry nebo z jiného důvodu dovoleno sloužit uvnitř kláštera mši svatou, ať se spokojí s nejmenším možným počtem průvodců a služebníků dobré pověsti.

2815

10. Bude-li třeba vpustit do kláštera některé lidi, aby tu prováděli určité práce, ať abatyše postaví k bráně vhodnou osobu, která otevře jen lidem určeným k té práci.
11. Všechny sestry ať pečují o to, aby je neviděli lidé vstupující do kláštera.

XII. kapitola**O vizitátorovi, kaplanovi a kardinálovi ochránci****2816**

1. Náš vizitátor ať je vždy z řádu Menších bratří, podle vůle a nařízení našeho kardinála.
2. Ať je znám dokonalým životem.
3. Jeho úkolem bude, aby napravoval prohřešky proti našim slibům v hlavě i údech.
4. Je mu dovoleno, aby v místnosti obecně přístupné, kde ho mohou ostatní vidět, promluvil si s několika nebo s každou jednotlivě o tom, co se týká vizitace tak, jak uzná za nejvhodnější.

2817

5. Pro lásku Boží a blaženého Františka vyprošujeme si na jeho řádu - jak dosud vždy z milosrdenství bylo - jednoho kaplana s druhem klerikem, kteří mají dobrou pověst a dovedou zachovávat moudrý odstup, a také dva bratry-laiky, milovníky svatého a ušlechtilého života, aby nám pomáhali v naší chudobě.

2818

6. Kaplanovi ať není dovolen vstup do kláštera bez jeho druha.
7. Když jsou v klášteře, ať se zdržují v místnosti obecně přístupné, aby si byli vždy na dohled a aby je druzí také mohli vidět.

8. Dovoluje se jim vstupovat do kláštera k zpovídání nemocných, které nemohou jít do hovorny, dále aby jim donesli svaté přijímání, k pomazání nemocných a když konají modlitby za umírající.

9. Když se kopou nebo otevírají a uzavírají hroby, konají pohřební obřady nebo zádušní bohoslužby, mohou potřební a vhodní lidé podle úsudku abatýše vstoupit do kláštera.

2819

10. Sestry jsou přísně zavázány, aby měly vždy jako správce, ochránce a napravovatele toho kardinála svaté římské církve, jehož pan papež ustanoví pro Menší bratry.

2820

11. A to, abychom byly vždy v pokoře podřízeny a poddány svaté církvi, pevné v katolické víře a věrně zachovávaly chudobu a pokoru našeho Pána Ježíše Krista a jeho nejsvětější Matky a svaté evangelium, jak jsme to pevně slíbily. Amen.

Závěr řehole

2821

1. Dáno v Perugii dne 16. září (1252), v desátém roce pontifikátu pana papeže Inocence IV. (Závěr listu kardinála-ochránce Rainalda.)

2822

2. Ať si žádný člověk nedovolí této naší potvrzovací listině odporovat nebo se proti ní opovážlivě postavit.

3. Kdyby se toho někdo lehkovážně opovážil, ať si uvědomí, že na sebe uvalí hněv všemohoucího Boha a jeho svatých apoštolů Petra a Pavla.

Dáno v Assisi dne 9. srpna (1253), v jedenáctém roce našeho pontifikátu.⁴

⁴ Dostupné on line: http://www.paterpio.tym.sk/kniznica/prameny2/textyp2/2p4_1.htm